

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1977.

5 JUILLET 1977

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 3
des lois sur le Conseil d'Etat,
coordonnées par l'arrêté royal du 12 janvier 1973.

(Déposée par M. Schrans.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le premier alinéa de l'article 3 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat prévoit que hors les cas d'urgence, et les projets de loi budgétaires exceptés, les Ministres soumettent à l'avis motivé de la section de législation le texte de tous avant-projets de loi ou d'arrêtés d'exécution, organiques et réglementaires.

En réalité on constate toutefois que nombre d'avant-projets de loi ou d'arrêtés d'exécution, organiques ou réglementaires ne sont pas soumis à l'avis de la section de législation du Conseil d'Etat et que l'urgence prévue par l'article précité est souvent invoquée assez arbitrairement. Les vicissitudes ultérieures de ces avant-projets non soumis au Conseil d'Etat démontrent que l'urgence invoquée était plutôt fictive.

Ces dernières années, la section d'administration du Conseil d'Etat examine si le Ministre intéressé, en appliquant la notion d'urgence aux circonstances de la cause, n'est pas allé jusqu'à méconnaître la qualification juridique que le législateur y a attachée; ce faisant le Conseil d'Etat ne substitue d'ailleurs pas son appréciation à celle du Ministre au sujet de l'opportunité qu'il y a de prendre d'urgence un arrêté (Conseil d'Etat, 20 juin 1974, n° 16488, Institut technique libre Georges Cousor).

Il n'est pas question de contester les cas où l'urgence prévue par l'article 3 se justifie pleinement.

La qualité légistique de nombreux textes de lois et de nombreux arrêtés organiques et réglementaires d'exécution serait toutefois meilleure s'il était procédé plus systématiquement à la consultation de la section de législation du Conseil d'Etat.

Kamer van Volksvertegenwoordigen

BUITENGEWONE ZITTING 1977.

5 JULI 1977

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 3 van de
bij het koninklijk besluit van 12 januari 1973
gecoördineerde wetten op de Raad van State.

(Ingediend door de heer Schrans.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Artikel 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, bepaalt dat, buiten de gevallen van hoogdringendheid, en de ontwerpen van begrotingswetten uitgezonderd, de Ministers aan het gemotiveerd advies van de Afdeling Wetgeving van de Raad van State moeten voorleggen de tekst van alle voorontwerpen van wetten of van organieke en reglementaire uitvoeringsbesluiten.

In werkelijkheid stelt men evenwel vast dat vele voorontwerpen van wetten of van organieke en reglementaire uitvoeringsbesluiten aan de Afdeling Wetgeving van de Raad van State niet worden onderworpen, waarbij vaak de in hogergenoemd artikel bedoelde «hoogdringendheid» vrij willekeurig wordt ingeroepen. Uit de verdere lotgevallen van het niet aan de Raad van State onderworpen voorontwerp blijkt dan dat de ingeroepen «hoogdringendheid» veeleer fictief was.

De laatste jaren controleert de Afdeling Administratie van de Raad van State overigens of de betrokken Minister, wanneer hij het begrip «hoogdringendheid» op de omstandigheden van de zaak toepast, de rechtskwalificatie welke de wetgever eraan heeft gegeven, niet heeft miskend; zodoende stelt de Raad van State zich overigens niet in de plaats van de Minister om te oordelen of een besluit bij hoogdringendheid moet worden genomen (Raad van State, 20 juni 1974, n° 16488, Institut technique libre Georges Cousot).

Er wordt hier geenszins berwist dat er gevallen zijn waar de in artikel 3 bedoelde «hoogdringendheid» volkomen gegrond is.

De legistieke kwaliteit van vele wetteksten en van vele organieke en reglementaire uitvoeringsbesluiten zou er evenwel baat bij vinden, zo de Afdeling Wetgeving van de Raad van State op een meer stelselmatige wijze werd geraadpleegd.

Aussi l'urgence ne peut-elle être invoquée que lorsqu'elle existe réellement.

Il conviendrait dès lors que les Ministres intéressés justifient, au moyen d'une motivation suffisante, l'existence effective de cette urgence. Cette motivation obligatoire permettrait à la section d'administration du Conseil d'Etat de vérifier l'existence effective de l'urgence.

La présente proposition répond à un souhait du « Centre d'études des Réformes politiques » (*La Belgique de Demain* - Les voies d'une restructuration. Proposition de réforme. Bruxelles, 1977, p. 49).

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

L'article 3 des lois relatives au Conseil d'Etat, coordonnées par l'arrêté royal du 12 janvier 1973, est complété par la disposition suivante :

« Les Ministres intéressés motivent l'urgence visée au premier alinéa. »

30 juin 1977.

Daarom mag het beroep op de « hoogdringendheid » slechts gebeuren, wanneer deze hoogdringendheid daadwerkelijk bestaat.

Ten einde het daadwerkelijk bestaan van de hoogdringendheid te rechtvaardigen, zouden de betrokken Ministers het bestaan van deze hoogdringendheid met voldoende redenen moeten omkleden. Alsdan zal de Afdeling Administratie van de Raad van State, ingevolge deze motiveringsplicht, in staat zijn controle uit te oefenen op het daadwerkelijk bestaan van de hoogdringendheid.

Het onderhavige wetsvoorstel beantwoordt aan een wens van het « Studiecentrum voor Politieke Hervormingen » (*België Morgen* - De weg voor een nieuwe opbouw. Voorstellen tot hervorming. Brussel, 1977, blz. 52).

G. SCHRANS.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 3 van de bij het koninklijk besluit van 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« Het invoeren van de hoogdringendheid, bedoeld in het eerste lid, wordt door de betrokken Ministers met redenen omkleed. »

30 juni 1977.

G. SCHRANS,
E. KNOOPS,
W. DE CLERCQ,
H. DE CROO,
G. SPROCKEELS.